

відзначити, що на прикладі вивчення однієї теми розділу не можна продемонструвати у повній мірі ефективність використання інноваційних технологій під час занять, однак навіть такий експеримент дозволяє зробити висновок, що рівень засвоєння матеріалу стає вищим.

Отже, використання інноваційних методів навчання під час викладання дисципліни "Латинська мова та медична термінологія" показує свою ефективність. Перспективним вважаємо впровадження зазначених навчальних технологій під час вивчення інших тем розділу "Клінічна термінологія", що дасть змогу зробити повноцінні висновки.

Література

1. Балалаєва О. Проектування електронних посібників з латинської мови для вищих аграрних навчальних закладів. Дис. на здобуття наукового ступеня к. пед. н. Київ, 2016. – 269 с.

2. "Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України. Указ 344/2013 від 25.06.2013. База даних "Законодавство України".

URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата звернення 2.01.2019)

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ, ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ УНІВЕРСИТЕТУ

Добровольська І.М.

Постановка проблеми. Основними проблемами, які стоять перед кафедрою внутрішньої медицини № 2, клінічної імунології та алергології імені академіка Л.Т. Малої є підвищення якості післядипломної перепідготовки спеціалістів лікувального профілю відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційної характеристики лікаря-спеціаліста, поглиблення професійних знань, умінь та навичок фахівців терапевтичного, кардіологічного та ревматологічного профілів.

Аналіз матеріалів публікацій, на які спираються автори. Публікація матеріалів цієї роботи здійснена на основі навчально-методичних конференцій, збірників наукових праць та матеріалів наукових праць.

Формулювання цілей та постановка завдання. На сучасному етапі першочерговою метою для Навчально-наукового інституту післядипломної освіти ХНМУ стало удосконалення існуючої структури навчального процесу та залучення в систему навчання інноваційних методів. Кафедра внутрішньої медицини №2, клінічної імунології та алергології імені академіка Л.Т. Малої виступає як провідна клінічна база в контексті впровадження новаторських методик підготовки фахівців кардіологічного та алергологічного профілів.

Виклад основного матеріалу. На кафедрі проводяться передатес-таційні цикли лікарів-спеціалістів алергологів та кардіологів з метою визначення рівня теоретичних знань, умінь та практичних навичок, а також поглиблення теоретичної і практичної підготовки лікарів відповідно до ква-

ліфікаційних вимог другої, першої та вищої категорій. Крім цього, кафедра є базою для циклів тематичного удосконалення, що мають на меті поглиблення знань фахівців кардіологів, терапевтів, алергологів із загальних питань алергології та кардіології, організації вузько кваліфікованої медичної допомоги населенню України. У рамках цього напряму на кафедрі розроблено навчальні плани та робочі програми, методичні рекомендації, тестові завдання, екзаменаційні білети відповідно до вимог типової навчальної програми Міністерства охорони здоров'я України. Важливо зазначити, що для алергологічного напряму розвитку післядипломної освіти на кафедрі пріоритетним є поглиблення знань слухачів з клінічних та лабораторних ознак гострих та хронічних алергозів, можливостей специфічної імунодіагностики та імунотерапії, сучасних методик лікування, попередження та реабілітації хворих на алергічні захворювання.

Для виявлення рівня знань і навичок слухачів на кафедрі передбачено такі види контролю: оцінка базових знань, рубіжний контроль та заключний іспит. Для базового та заключного іспиту використовується комп'ютерна атестаційна програма, затверджена МОЗ України.

Актуальним для сучасної післядипломної освіти є також оволодіння лікарями навичками автоматизованого моніторингу та інших новітніх методик, які є банком даних з діагностики і засобів лікування. Тому при проходженні циклу спеціалізації за фахом "Кардіологія" слухачі мають можливість отримати знання з інтервенційної кардіології на базі Науково-дослідного інституту загальної та невідкладної хірургії імені В.Т. Зайцева НАМН України.

Висновок і перспективи удосконалення післядипломної освіти. Усе перелічене, правильно поставлені перед слухачами курсів питання та задачі, розкута психологічна обстановка семінарських, практичних та лекційних занять, а також наявність різноманітних джерел для самостійної роботи курсантів сприяє формуванню клінічного мислення, умінню публічно представляти свої професійні знання та підвищенню кваліфікації з фахових дисциплін.

Література

1. Богоявленская Д.Б., Сукоколова И.А. К вопросу о дивергентном мышлении // Психологическая наука и образование. – 2006. – № 1. – С. 85–95.
2. Видоборець С.В., Літвинчук В.В., Дарій В.С. Передумова до формування адекватної мотивації щодо забезпечення якості викладання в системі установ післядипломної медицини // Сборник научных трудов "Актуальні питання фармацевтичної та медичної науки та практики". – Запоріжжя, 2007. – Вип. XVIII. – С. 64–70
3. Грищенко О.В., Бобрицкая В.В., Ромаева В.П. Повышение контроля эффективности преподавания в системе последипломного образования // Актуальні питання післядипломної освіти в Україні: методична учбова конференція присвячена 80-річчю ХМАПО. – Харків, 2003. – С. 85.
4. Деревянко Л.І., Васильєва Л.А., Півньова Н.В. Вимоги сьогодення до проблеми післядипломної освіти// Актуальні питання післядипломної освіти в Україні: методична учбова конференція присвячена 80-річчю ХМАПО. – Харків. – 2003. – С. 99–100.

5. Мечев Д.С., Ткаченко М.М. Зміни в системі післядипломної освіти згідно із законом України "Про вищу освіту" (частина перша)// Радіологічний вісник. – №4(53). – 2014. – С. 43–45.

6. Даниленко Л.І. Післядипломна педагогічна освіта в умовах інноваційних змін// Післядипломна освіта в Україні. – 2011. – №2(11). – С. 21–23.

7. Клясен Н.Л. Діяльність закладів післядипломної педагогічної освіти в умовах модернізації освітньої галузі в Україні// Післядипломна освіта в Україні: науково-освітній журнал. – К., 2014. – Вип.2. – С. 10–13.

8. Післядипломна освіта України: сучасність і перспективи розвитку: Наук.-метод. посібник. / За заг. ред. В.В.Олійника, Л.І.Даниленко. – К.: Міленіум, 2005. – 230 с.

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ЯК СУЧАСНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ МЕДИЧНИЙ ТРЕНД

Завгородній І. В., Сидоренко М. О., Літовченко О. Л., Сушук А.В.

Літературні дані свідчать, що нині понад 2,5 млрд. людей страждає від захворювань, пов'язаних із забрудненнями навколишнього середовища [1], сформована група захворювань, яка має назву "Екологічно зумовлені". Період глобальної екологічної кризи та інтеграції України у сучасний європейський освітній простір вимагає підготовки якісно нового лікаря, із значно посиленим екологічним світоглядом, а також володінням сучасними інноваційними технологіями набуття екологічних знань. Позитивна зміна екологічної ситуації можлива лише за умовою формування нового типу мислення сучасної молоді, а саме й екологічна освіта мусить бути спрямована на виховування особистості, яка прагне перебувати в гармонійних відносинах із собою та навколишнім світом [2].

Вимогами міжнародної спільноти на сьогодні є розумний, досвідчений, ініціативний, мобільний, відповідальний лікар, здатний на злагоджену взаємодію з технологічним суспільством, що швидко розвивається [3].

Саме тому сучасна система навчання потребує суттєвих змін, а саме:

- екологізацію навчальних програм підготовки бакалаврів, магістрів, спеціалістів та післядипломної підготовки, що мусить мати комплексний характер;

- подальший розвиток повинні одержати такі напрямки, як екогенетика, екологічна імунологія та імунотоксикологія, екологічні проблеми вагітних та новонароджених, екологія харчування дітей;

- домінування інноваційних технологій у системі навчання.

Закон України "Про інноваційну діяльність" визначає термін "інновація" як новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [4].

Перспективним напрямком інноваційних технологій (ІТ) є активне використання відеоконференцій, семінарів та лекцій в режимі on-line із можливістю письмово чи усно поставити питання, створення віртуальних колективів, які працюють над спільним проектом. ІТ технології руйнують